

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 214

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 10 septembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII			
9. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 7 — 11 septembrie 1996	1	750. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de prefect al județului Mureș	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 52 din 30 aprilie 1996	2-3	751. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de subprefect al județului Alba	6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
742. — Hotărâre cu privire la modul de acordare a compensației prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 542/1996 pentru personalul care beneficiază de prevederile art. 6 din Legea nr. 78/1995, modificată prin Legea nr. 22/1996	4	752. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de subprefect al județului Brașov	7
747. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de prefect al județului Bihor	4	753. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de subprefect al județului Cluj	7
748. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de subprefect al județului Maramureș	5	759. — Hotărâre privind reorganizarea Editurii pentru Tineret și Sport „Editis” din subordinea Ministerului Tineretului și Sportului în Centrul de Informare și Consultanță pentru Tineret — „Infotin”	8
749. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de prefect al județului Bistrița-Năsăud	5	REPUBLICĂRI	
		Hotărârea Guvernului nr. 639/1995 privind transmiterea unor bunuri din și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” ..	9-16

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 7 — 11 septembrie 1996

În conformitate cu art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a Președintelui Senatului — 7—11 septembrie 1996 — conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Valer Suian, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 9 septembrie 1996.

Nr. 9.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52*)

din 30 aprilie 1996

Viorel Mihai Ciobanu	— președinte
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, având în vedere actele și lucrările Dosarului nr. 38 C/1996, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 124/1994 al Secției juridictionale a Curții de Conturi, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 31 și 32 din Legea nr. 94/1992, raportate la dispozițiile art. 139 alin. (1) și (3) din Constituție, de către recurentul Scarlat Mircea.

Prin excepție se susține că textele art. 16, art. 31 și art. 32 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi sunt neconstituționale, în raport cu speța dedusă judecării, Curtea de Conturi neavând competența exercitării dreptului de control asupra actelor de gestiune cu caracter de oportunitate.

Se motivează excepția, față de art. 139 alin. (1) din Constituție, în sensul că acest text de lege prevede că Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

Se mai face trimitere și la prevederile art. 139 alin. (3) din Constituție, care prevăd că, la cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează despre cele constatate. Astfel se trage concluzia că, din compararea celor două texte de lege, Curtea de Conturi, în temeiul art. 139 alin. (1) din Constituție, realizează un control de legalitate și, numai în mod excepțional, la cererea Camerelor Parlamentului, poate realiza un control de oportunitate, în temeiul art. 139 alin. (3).

De asemenea, se arată că prin art. 16, art. 31 și art. 32 din Legea nr. 94/1992 s-a acordat un plus de competență Curții de Conturi și colegiilor sale juridictionale, ce nu a fost avut în vedere de Constituantă.

În consecință, se apreciază că aceste texte sunt neconstituționale, controlul modului de gestionare, ca acte de oportunitate, putând intra în competența Curții de Conturi numai la cererea uneia dintre Camerele Parlamentului, în conformitate cu prevederile art. 139 alin. (3) din Constituție, aceasta având în competență numai actele prevăzute la art. 139 alin. (1) din legea fundamentală.

Secția juridictională a Curții de Conturi, prin Încheierea din 2 aprilie 1996, a luat act de excepția ridicată și a trimis-o Curții Constituționale în vederea soluționării. Exprimându-și opinia, Secția juridictională a Curții de Conturi apreciază că excepția este vădit netemeinică, deoarece prevederile art. 16, art. 31 și art. 32 din Legea nr. 94/1992 nu contravin dispozițiilor art. 139 din Constituție. În art. 139 alin. (1) din Constituție se prevăd atribuii de control și jurisdicție „asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public”. Din interpretarea termenilor de „formare, administrare și întrebuințare” rezultă nu numai aspectul de legalitate, ci și cel de economicitate, eficacitate și eficiență, care includ și oportunitatea. Cât privește prevederile art. 139 alin. (3) din Constituție, unde se dispune că, la cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice, aceste dispoziții nu numai că nu limitează atribuțiile de control și jurisdicție ale Curții de Conturi, ci, dimpotrivă, le întărește.

Se mai arată că prin art. 139 alin. (3) din Constituție se oferă posibilitatea unor controale suplimentare și extinse privind acte și operațiuni de gestiune care interesează în mod deosebit și societatea, asupra cărora a fost declanșat și un control parlamentar.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 16, art. 31 și 32 din Legea nr. 94/1992, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 31 și 32 din Legea nr. 94/1992 a fost ridicată de recurentul Scarlat Mircea în Dosarul nr. 124/1994 al Secției juridictionale a Curții de Conturi.

În legătură cu problema investirii Curții Constituționale, plenul acesteia, prin Decizia Plenului nr. II din 15 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 13 martie 1995, a statuat că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, excepțiile privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor se pot ridica numai în fața instanțelor judecătorești stabilite de Legea nr. 92/1992 și de Legea nr. 54/1993, în baza art. 125 alin. (1) din Constituție.

Prin această decizie Curtea a reținut în esență următoarele:

În aplicarea prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și func-

*) Definitivă prin nerecurare.

ționarea Curții Constituționale se referă, de asemenea, în mod expres, la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor, stabilind condițiile în care Curtea poate fi sesizată. Astfel, la alin. (4) al art. 23 se prevede că „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate printr-o încheiere”. Faptul că acest alineat se referă numai la instanță nu poate duce la concluzia că se are în vedere orice organ de jurisdicție, deoarece art. 23 trebuie interpretat sistematic și din moment ce în alin. (1) al acestuia, în concordanță cu art. 144 lit. c) din Constituție, se arată despre care instanțe este vorba, din motive de redactare, în alineatele următoare [(2), (4), (5) și (6)], nu mai era necesar să fie circumstanțiate.

Pentru a stabili care sunt instanțele judecătorești, raportarea se face în primul rând la Constituție, care, în art. 125 alin. (1), dispune că „Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”. Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească prevede la art. 10 că „Instanțele judecătorești sunt: a) judecătoriile; b) tribunalele; c) curțile de apel; d) Curtea Supremă de Justiție”. La acestea se pot adăuga instanțele militare organizate în temeiul art. 11 din Legea nr. 92/1992 și cele prin Legea nr. 54/1993, în: tribunale militare, tribunalul militar teritorial, Curtea Militară de Apel.

Așa fiind, sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate nu poate fi făcută, în mod legal, decât de una dintre instanțele judecătorești enumerate de lege. În același sens a interpretat Curtea Constituțională noțiunea de instanțe judecătorești și în cazurile în care s-a pronunțat cu privire la respectarea accesului liber la justiție; or nu este de acceptat ca aceleași noțiuni să i se dea interpretări diferite.

Textul constituțional se referă la *instanțe judecătorești*, care sunt expres și limitativ stabilite de lege, nefiind posibil ca sfera lor să fie extinsă prin analogie. Faptul că instanțele Curții de Conturi nu sunt instanțe judecătorești rezultă și din împrejurarea că art. 139 din Constituție, care se referă la Curtea de Conturi, nu este înscris în capitolul VI al titlului „Autoritatea judecătorească”. Pe de altă parte,

aceste instanțe nu înfăptuiesc justiția, deoarece art. 139 alin. (1) prevede doar că „În condițiile legii, Curtea de Conturi exercită și atribuții jurisdicționale”.

Cu referire la instanțele Curții de Conturi, este de necontestat că împotriva hotărârilor lor se poate exercita, după epuizarea căilor administrativ-jurisdicționale, recursul la Secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 4 din Legea nr. 29/1990, unde se poate invoca excepția de neconstituționalitate. Împrejurarea că excepția poate fi invocată numai în fața instanței judecătorești și deci judecătorul financiar ar fi obligat să soluționeze pe fond litigiul, fără rezolvarea în prealabil a constituționalității legii ce urmează să o aplice, nu este specifică numai cazurilor în care cauzele sunt de competența altor organe de jurisdicție, deoarece și instanțele judecătorești, cu excepția Curții Supreme de Justiție, pot proceda la soluționarea fondului, în condițiile în care legea lasă la latitudinea lor suspendarea judecării [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 și art. 32 din Legea nr. 56/1993]. De aceea art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 îngăduie rejudecarea proceselor, dacă s-a stabilit, prin decizia definitivă a Curții Constituționale, neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe.

Este de menționat că Decizia Plenului Curții Constituționale nr. II din 15 februarie 1995 s-a pronunțat în temeiul art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, care prevede că interpretarea dată de plen, cu votul majorității judecătorilor, este obligatorie pentru completul de judecată. În sensul acestei decizii, respectiv că instanțele Curții de Conturi nu pot sesiza Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 21 din 20 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 23 martie 1995, și prin deciziile nr. 46 din 2 mai 1995 și nr. 14 din 13 februarie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996.

Întrucât de la data acestei decizii nu au intervenit elemente care să justifice o eventuală schimbare a practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția de față să fie respinsă ca vădit nefondată, Curtea Constituțională nefiind legal sesizată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit A. c), art. 23 alin. (2), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 31 și 32 din Legea nr. 94/1992, invocată de recurentul Scarlat Mircea în Dosarul nr. 124/1994 al Secției jurisdicționale a Curții de Conturi, Curtea Constituțională nefiind legal sesizată.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 30 aprilie 1996.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**cu privire la modul de acordare a compensației
prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 542/1996
pentru personalul care beneficiază de prevederile art. 6
din Legea nr. 78/1995, modificată prin Legea nr. 22/1996**

În temeiul prevederilor Legii privind protecția personalului și a patrimoniului din sectorul producției de apărare nr. 78/1995,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Compensația corespunzătoare creșterilor de prețuri la energia electrică și termică, combustibili pentru prepararea hranei și încălzire și pâine, stabilită potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 542/1996, care se acordă salariaților din sectorul producției de apărare, se calculează proporțional cu perioada cât personalul beneficiază de prevederile art. 6 din Legea nr. 78/1995, modificată prin Legea nr. 22/1996. Compensația se cumulează cu salariul de bază și sporul de vechime, potrivit art. 6 alin. (1) din legea sus-menționată, în vederea impozitării, și se plătește în condițiile și din fondurile din care se suportă indemnizația prevăzută de această lege.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministru de stat,
ministru muncii și protecției sociale,
Dorel Mustăța,
secretar de stat

Ministru de stat, ministru finanțelor,
Florin Georgescu

Ministru apărării naționale,
Gheorghe Tinca

Ministru industriilor,
Alexandru Stănescu

București, 2 septembrie 1996.
Nr. 742.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind eliberarea din funcția de prefect al județului Bihor

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Ungur Ionel se eliberează din funcția de prefect al județului Bihor începând cu data de 3 septembrie 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 3 septembrie 1996.
Nr. 747.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E**
privind eliberarea din funcția de subprefect
al județului Maramureș

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Achim Gheorghe se eliberează din funcția de subprefect al județului Maramureș începând cu data de 3 septembrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 3 septembrie 1996.
Nr. 748.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E**
privind eliberarea din funcția de prefect
al județului Bistrița-Năsăud

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Crețu Ovidiu Teodor se eliberează din funcția de prefect al județului Bistrița-Năsăud începând cu data de 3 septembrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 3 septembrie 1996.
Nr. 749.